

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/238/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118218145
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118218145.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanej: U. I., K.. X.X.XXXX, O. G. I. XXX/X, XXX XX J., o zaplatenie 323,63 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie o zaplatenie sumy 3,48 eura s prísl. z a s t a v u j e .
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Náhradu trov konania žalovanej n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca - Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 17.12.2018 domáhal ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. (CFH) zaplatenia sumy 323,63 eura s prísl., pričom svoj návrh odôvodnil tým, že „žalobca a žalovaná uzatvorili spolu dňa 29.01.2014 zmluvu o pôžičke evid. č. 20626024, na základe ktorej jej poskytol pôžičku vo výške 432,37 Eur („Cena na splátky“ alebo „Pôžička - finančné plnenie“) na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve (televízor). Kúpna cena tovaru bola 529 Eur. Žalovaná pri podpise zmluvy uhradila akontáciu vo výške 96,63 Eur a na zvyšok kúpnej ceny jej poskytol pôžičku podľa uvedenej zmluvy o pôžičke. Účelom Zmluvy bolo poskytnutie pôžičky na zakúpenie tovaru na základe vlastného výberu žalovanej. Cena na splátky znamená viazaný spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej žalovanej žalobcom, a to vo výške kúpnej ceny konkrétneho tovaru zníženej o zaplatenú akontáciu. Akontácia je časťou kúpnej ceny tovaru, ktorú žalovaná zaplatila pred dodaním tovaru. Obsahu uvedených pojmov vyplýva nielen zo Zmluvy samotnej - ich výklad je obsiahnutý aj v Podmienkach k Zmluve o pôžičke (resp. Všeobecných obchodných podmienkach), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy. S podmienkami zmluvy a ich obsahom sa žalovaná oboznámila, čo potvrdila vlastnoručným podpisom.

Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 40 mesačných splátkach v sume 21,72 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 868,8 eur (pozn. uvedené bez akontácie). Do dnešného dňa uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu (bez akontácie) 463,4 eur.

Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 30.12.2015 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, dňa 19.02.2016 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 28.02.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného dňa žalovaná dlžné splátky neuhradila. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 12.4. zmluvných podmienok“.

2. Po začatí konania žalobca písomným podaním zo dňa 22.03.2019, doručeným súdu dňa 03.04.2019, navrhol, aby súd pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu, na miesto ktorého vstúpi spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, nakoľko Zmluvou o postúpení pohľadávok došlo k postúpeniu pohľadávky žalobcu na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154 k 19.03.2019.

3. Spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154 v písomnom podaní zo dňa 22.03.2019, doručenom súdu dňa 03.04.2019, so vstupom do konania súhlasila.

4. Uznesením zo dňa 5.4.2019 č.k. 19Csp/238/2018-45 súd pripustil zmenu žalobcu, na ktorého miesto vstúpil terajší žalobca.

5. Výzvou zo 7.11.2019 vyzval súd stranu žalobcu, aby predložila najneskôr na pojednávaní:

1. Spisový materiál týkajúci sa pospájaných úverov za účelom ex offo preskúmania zmluvných podmienok,
2. Dôkazy o šetrení s odbornou starostlivosťou bonity žalovanej,
3. Vyjadrenie, pre nezaplatenie ktorej splátky došlo k zosplatneniu úveru a to v rámci koncentrácie konania; k neskôr predloženým dôkazom súd prihladnutím nemusí.

6. Podaním doručeným súdu 28.11.2019 žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 3,48 eura s prísl. titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky späť.

Na výzvu súdu oznámil, že vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaná podpisom predmetnej zmluvy prehlásila, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaná taktiež prehlásila, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaná mala možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporovala. Zmluvné podmienky boli žalovanou riadne podpísané. Žalovaná zároveň z titulu zamestnanca preukázala výšku jeho mesačného príjmu, a to vo výške 353,00-EUR. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovanou uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Taktiež poukázal na tú skutočnosť, že žalovaná žiadnym spôsobom neinformovala právneho predchodcu žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by právny predchodca žalobcu posúdil a so žalovanou dohodol nové podmienky splácania. Zároveň uviedol, že k zosplatneniu predmetného úveru došlo dôsledkom nezaplatenia splátky splatnej k 20.10.2015, tj. splátky za mesiac október 2015. Zosplatnenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté vo všeobecných obchodných podmienkach - čl. 12 bod 12.4. ktoré sú súčasťou Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 20626024. Zmluvné strany na znak prejavenej vôle predmetné opatrili svojimi podpismi. Následne v zmysle ustanovení Zmluvy a Zmluvných podmienok bola žalovaná formou Predžalobnej upomienky zo dňa 30.12.2015 upozornená na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Túto si žalovaná riadne prevzala, čo potvrdila aj svojím podpisom na doručke dňa 15.01.2016. Nakoľko u žalovanej nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.02.2016 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.02.2016).

7. Žalovaná sa k doručenej žalobe nevyjadrila. Predvolanie na pojednávanie na deň 2.12.2019 jej bolo doručené s upozornením, že jej osobná účasť na pojednávaní je nevyhnutná, napriek tomu sa na pojednávanie nedostavila bez akéhokoľvek ospravedlnenia.

8. Súd na pojednávaní konanom dňa 2.12.2019 za neúčasti sporných strán zhrnul výsledky doterajšieho dokazovania a aplikoval ustanovenie § 181 ods. 2 CSP, v rámci ktorého poukázal na to, že v danom prípade je potrebné zmluvu považovať nielen za bezúročnú a bezpoplatkovú, ale navyše aj pre úžerný úrok neplatnú v celom rozsahu.

Keďže bola poskytnutá suma finančného plnenia 432,37 eura a zaplatená suma 463,40 eura, je už aj istina preplatená.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: zmluva o pôžičke zo dňa 29.11.2014, prehľad splátok a úhrad, predžalobná upomienka, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z

28.2.2016, doklad o doručení predžalobnej upomienky, výzva súdu, dôkazy o postúpení pohľadávky a zistil tento skutkový stav:

10. Na formulárovom tlačive Quatro uzavreli dňa 29.1.2014 právny predchodca žalobcu CFH a žalovaná Zmluvu o pôžičke - internetová č. 20 626 024 s údajmi o klientovi len s vyplneným čistým mesačným príjmom 353 eur bez uvedenia, z akých dokladov bol tento príjem zistený a bez akýchkoľvek údajov o výdavkoch a nákladoch klienta a s týmito údajmi uvedenými v časti zmluvy Predmet financovania pôžičky:

Tovar: televízor - 50PN6500, kúpna cena: 529 eur, počet splátok 40, akontácia 10 % 96,63 eura, splátka: 21,72 eura, celková čiastka: 868,80 eura, pôžička (finančné plnenie): 432,37 eura, RPMN: 59,39 %, fixná ročná úrokov sadzba: 59,39 %, priemerná hodnota RPMN: 45,94 %, celkové náklady spotrebiteľa: 436,43 eura, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 05/2017, spôsob úhrady splátok: poštovou poukážkou.

11. Podľa prehľadu o splácaní uhradila žalovaná akontáciu 96,63 eura, ktorá sa do úhrad nezarátava., pretože pôžička predstavuje sumu 432,37 eur, čo predstavuje rozdiel medzi kúpnu cenou 529 eura a zaplatenou akontáciou., celkovo teda na pôžičku zaplatila sumu 463,40 eura.

12. Listom zo dňa 30.12.2015 - Predžalobná upomienka - vyzval právny predchodca žalobcu - CFH žalovanú o uhradenie dlžných splátok, v opačnom prípade dôjde k vyhláseniu splatnosti celého úveru. Suma mesačných splátok v omeškaní 65,16 eura.

13. Listom zo dňa 28.2.2016 oznámil CFH žalovanej, že jej dlh z úverovej zmluvy č. 20626024 sa stal splatným v celom rozsahu naraz a dlžná čiastka predstavuje v celkovej výške sumu 349,40 eura, pričom istina úveru je vo výške 349,15 eura.

14. Podľa potvrdenia o výške priemerných úrokových mier z úverov - nové obchody spotrebiteľské a ostatné úvery - domácnosti zverejneného na internetovej stránke www.nbs.sk bola v januári 2014 úroková sadzba u úverov so splatnosťou od 1 do 5 rokov 11,71%.

15. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

16. Predmetom je nárok žalobcu vyplývajúci z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy (ZoSÚ) s prihliadnutím na ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa ustálenej praxe súdov / napr. nález Ústavného súdu ČR zo 7.mája 2009, sp.zn. I. ÚS 523/2007, uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011 č.k. IV.ÚS 55/2011-19, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.apríla 2012, sp.zn. 5Cdo 26/2011/ dobrými mravmi sú pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. Je pravidlom, že súlad obsahu právneho úkonu s dobrými mravmi musí byť posudzovaný vždy, bez ohľadu na to, či bol prípadne výsledkom slobodného dojednania medzi účastníkmi zmluvy., pričom v spotrebiteľskej zmluve vždy je spotrebiteľ považovaný za slabšiu stranu. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

19. Súd poukazuje v tejto súvislosti aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.6.2016 č.k. 17Co/107/2016, podľa ktorého „úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú

najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokových sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom najvyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100% oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom.

Odvolačný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ Ak dodávateľ predformuluje v spotrebiteľskej zmluve klauzuly, ktoré sú v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, tak sa dostáva do rozporu so zákonom a takéto klauzuly sú neplatné (§ 39, § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>).

Pokiaľ ide o možnosť moderácie výšky úrokov, odvolací súd v tomto smere poukazuje na článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Z uvedeného článku vyplýva, že vnútroštátne súdy sú povinné iba neuplatniť nekalú podmienku, aby nebola záväzná pre spotrebiteľa, nemôžu však zmeniť jej obsah. Pokiaľ by vnútroštátny súd mohol meniť obsah nekalých podmienok, ktoré sú uvedené v takýchto zmluvách, mohlo by sa tým ohroziť splnenie dlhodobého cieľa uvedeného v článku 7 smernice. Táto možnosť by totiž mohla prispieť k odstráneniu odstrašujúceho účinku pre predajcov alebo dodávateľov spočívajúceho v tom, že sa takéto nekalé podmienky voči spotrebiteľovi jednoducho neuplatnia, keďže predajcovia alebo dodávatelia by sa totiž mohli pokúšať dotknuté podmienky používať, pretože by vedeli, že aj keby bolo rozhodnuté o ich neplatnosti, mohol by vnútroštátny súd zmeniť zmluvu v potrebnom rozsahu, a tak by ich záujmy ostali zabezpečené. Článok 6 ods. 1 smernice 93/13 <<http://merit.slv.cz/1smernice93/13>> nemožno chápať tak, že vnútroštátnemu súdu v prípade, že zistí existenciu nekalej podmienky v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, umožňuje zmeniť obsah uvedenej podmienky namiesto toho, aby ju voči spotrebiteľovi jednoducho neuplatnil (rozsudok Súdneho dvora EÚ C-618/10 Banco Espanol de Crédito SA proti Joaquínovi Calderónovi Caminovi, bod 65, 69, 71).

Nariadenie vlády č. 238/2008 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2008/238/>> Z. z. a ani žiadny všeobecne záväzný predpis nijako neobmedzil súdy, aby korigovali neprímerne vysoké úroky, ktoré sú síce zložkou pre výpočet RPMN, no nie sú vyňaté z posudzovania dodržania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu. Nemecký BGH v rozsudku z 13. 3. 1990 AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12% percentuálnych bodov oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi (civilnoprávna úžera). Švajčiarsky spolkový súd znížil v roku 1967 rozhodnutím z 1.4.1967 úrokovú sadzbu v prípadoch úverov pre spotrebiteľov z 26% na 18% a sadzbu 26% vyhlásil za odporujúcu dobrým mravom“.

20. V danom prípade súd zistil, že žalobca vo formulárovej zmluve uviedol ročnú úrokovú sadzbu 59,39 %, pričom podľa štatistických údajov Národnej banky Slovenska v januári 2014 bola priemerná úroková sadzba u spotrebiteľských úverov so splatnosťou od 1 do 5 rokov 11,71%, čo predstavuje o viac ako 5 násobné prekročenie priemernej úrokovej sadzby, a preto tento úver je potrebné považovať za právny úkon v rozpore s dobrými mravmi.

21. Právny predchodca žalobcu dohodol so žalovanou úžerný úrok, pričom súd s prihliadnutím na aktuálnu rozhodovaciu prax odvolacieho súdu vyslovenú napr. v rozhodnutí 8Co/67/2017 rešpektuje, že úrok odporujúci dobrým mravom, ktorý je zo zákona neplatný, sám o sebe nespôsobuje aj neplatnosť celého právneho úkonu a na to, aby bolo možné konštatovať neplatnosť celého právneho úkonu, teda neplatnosť celej úverovej zmluvy, je potrebné skúmať aj ďalšie okolnosti uzatvorenia zmluvy. Súd považuje žalovanú vzhľadom na jej príjem za osobu na hranici chudoby a toto ju zrejme aj urobilo závislou aj v prípade veci bežnej spotreby žiadať o úver za takýchto drakonických podmienok.

22. Keďže teda je tento úver úžerný a v rozpore s dobrými mravmi, zmluva je absolútne neplatná, prichádza do úvahy iba vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka, ktoré

spočíva v rozdiel medzi poskytnutou sumou pôžičky 432,27 eur a sumou zaplatenou 463,40 eura., čo znamená, že žalovaná pôžičku preplatila.

23. Pokiaľ by sa aj nejednalo o absolútne neplatnú zmluvu pre úžeru, je potrebné konštatovať, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkov podľa § 11 ZosÚ pre hrubé porušenie odbornej starostlivosti podľa § 7 zákona ZoSÚ., pretože žalobca sa obmedzil len na zistenie čistého mesačného príjmu a aj tento údaj nie je podľa názoru súdu hodnoverný, keďže ho nepodložil žiadnymi listinnými dôkazmi a nevysvetlil ani na výzvu súdu, ako s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovanej úver splácať.

Aj keby bol úver len bezúročný a bezpoplatkov, právne následky by zostali rovnaké a to povinnosť spotrebiteľa zaplatiť len rozdiel medzi poskytnutou a uhradenou sumou., avšak v danom prípade je istina zjavne preplatená.

24. Keďže v časti nad sumu 3,48 eura s prísl. žalobca zobral žalobu späť, súd v tejto časti konanie zastavil podľa §§ 145,146 CSP a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitémym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

26. Keďže však úspešnej žalovanej trovy konania nevznikli, nárok na ich náhradu jej súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
- Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).